

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.21.601/2016/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a Szolnokné dr. Lászk Ildikó ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Varga Péterügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 7.P.20.052/2016/15. számú, 2016. november 24. napján kelt ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 16 000 (tizenhatezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A feljegyzett 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket a felperes köteles megfizetni az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes a személyszállítással foglalkozó **(M.)** Kft. üzletész-tulajdonosa. A peres felek ebben a társaságban korábban közösen folytatták a gazdasági tevékenységüket, 2014-ben azonban viszonyuk megromlott. Jelenleg az alperes saját fuvarozó vállalkozást működtet.

tanú 2 2015. októberétől állt a **(M.)** Kft. alkalmazásában sofőrként. Nevezett a facebook oldalán 2015. december 11. napján közreadott egy Mercedes típusú, sötétlila színű buszt ábrázoló fényképfelvételt, amelyhez a következő megjegyzést fűzte: „Az új társam, jóban, rosszban. Remélem, csak jóban! ☺”. tanú 2 ismerősei közül többen hozzászóltak a bejegyzéshez, ezek jókívánságok, tetszésnyilvánítások voltak. Az alperes a következő kommentet fűzte a bejegyzéshez: „Ez a szín a főnököd lelkivilágát tükrözi, vagy a tiédet? El tudnám képzelni gyászmenet szállítására, vagy esetleg sötét üzletek bonyolítására ☺”.

A felperes nem használja a facebookot, erről a bejegyzésről ismerősétől, kollégájától értesült. **(tanú 2. neve)-nél** utóbb többen érdeklődtek, mi volt ennek az alperesi kommentnek az indoka. Akik megkeresték, tudták, hol áll alkalmazásban, ki a „főnöke”.

A felperes keresetében - a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42 § (1), (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45 § (1) és (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésére és a 2:52. § (1) bekezdésére alapítottnan - kérte annak megállapítását, hogy az alperes a facebook-on tett bejegyzésével megsértette a becsülethez, jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte továbbá az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra, elégtétel adására, és 500 000 Ft sérelemdíj megfizetésére. Arra hivatkozott, a személyfuvarozással foglalkozó szűk szakmai kör előtt nyilvánvaló volt, hogy a perbeli időszakban tanú 2 az általa vezetett gazdasági társasággal állt munkaviszonyban, így a főnökre tett utalás alapján azok, akik a kommentet olvasták, az alperes kijelentéseit egyértelműen reá vonatkoztathatták. Véleménye szerint az alperes bejegyzése alkalmas a becsülete csorbítására, miután az arra utal, hogy sötét a lelkivilága, és sötét üzleteket bonyolít, azaz a gépjárművet bűncselekmények elkövetéséhez használja.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta a hozzászólása sértő, célzatos jellegét, és túlzásnak tartotta azt az állítást, miszerint azt szakmai körben mindenki megismerte. Érvelése szerint ismerősei közül legfeljebb 60 fő facebookján jelenhetett meg az érintett kép, és ennél is kevesebb azoknak a személyeknek a száma, akik a kommentjét is olvashatták. Állította, a feltételes módon megfogalmazott mondata nem a felperesre, hanem a képen látható autóbuszra vonatkozott annak a színe miatt, a lelkivilággal kapcsolatos utalás pedig egy **(tanú 2. neve)-hez** kötődő régi, az 1990-es évek elején történt korábbi eseménnyel függ össze, amikor feketére festett busszal dolgozott. Kiemelte, a hozzászólás értelmezésekor nem hagyható figyelmen kívül a mosolykarakter használata, ami internetes körökben azt jelenti, a bejegyzést a szerzője viccnek szánta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 63 500 Ft perköltséget, valamint az államnak 6000 Ft eljárási illetéket. Az ítélet indokolása szerint . a tanúbizonyítás nem vezetett eredményre a felek közötti viszonyra vonatkozó megállapítások kivételével, mivel tanú 2 korábban, tanú 1 pedig jelenleg áll a felperes alkalmazásában, míg **(tanú 3. neve)** az alperessel áll napi kapcsolatban, és a felperessel nincs jó viszonyban, ezért ezek a tanúk pártatlannak nem tekinthetők. Megállapította, az alperes nyilatkozatai tényre utaló kifejezéseket tartalmaznak, azonban összességében véleménynyilvánításnak minősíthetők, az alperes az autóbusz színe alapján alakította ki az értékítéletét, amely részben közvetlenül („lelkivilág”), másrészt közvetve („el tudnám képzelni sötét üzletek lebonyolítására”) vonatkoztatható a felperesre. Értékelte, hogy a megjegyzéshez ☺ szimbólum is kapcsolódott. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a felperesről tényeket nem állított, személyiségével kapcsolatos véleményt fejezett ki, illetve gunyoros, csipkelődő megjegyzést tett az autóbusz színére utalva. Úgy ítélte meg, hogy ez a véleménynyilvánítás a társadalmilag elfogadott kereteken belül maradt, ekként a felperes jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát nem sérti..

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette tanú 2 és tanú 1 tanúk vallomását. Állítása szerint az elsőfokú ítélet tévesen rögzíti, hogy tanú 2 a perbeli időszakban a felperes által vezetett gazdasági társaság alkalmazásában állt, tanú 1 tanú pedig csak 2016. nyara óta a cég munkavállalója. Érvelése szerint a ☺ szimbólumot csak olyan személyek között lehet a vicc és humor kategóriájába tartozó pozitív tartalmú hangulatjelként értelmezni, akik jó viszonyban állnak egymással, a perbeli esetben viszont az a gúny kifejezője. Állította, az alperes bejegyzése nem véleménynyilvánításnak, hanem tényállításnak tekinthető, amellyel az alperes arra utal, hogy ő (a felperes) az autóbust sötét üzletek

bonyolítására használja, de véleménynyilvánításként értékelve is alkalmas a jóhírnevének, illetve a becsülethez fűződő személyiségi jogának megsértésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése eredményeként helyesen állapította meg, abból a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló következtetéseket vont le, ítélete indokolása is helytálló, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli az alábbiakat.

A felperes fellebbezésében alaptalanul kifogásolta az elsőfokú bíróságnak a tanúvallomások értékelése körében kifejtett álláspontját. Miután tanú 2 a tanúkenti meghallgatásakor nem állt a felperes alkalmazásában, nem volt indok a tanúvallomásának kirekesztésére. Az elsőfokú bíróság ténymegállapítása e körben - ellentétben a fellebbezésben foglaltakkal - helytálló. tanú 2 ugyanis a meghallgatásakor azt állította, hogy a perbeli facebook-közlemény kiadásának időpontjában (azaz a perbeli időszakban) a **(M.) Kft.** alkalmazásában állt (14. sz. jegyzőkönyv első oldal utolsó előtti bekezdés). Ha nem így lett volna, nem is lehetne a tanú facebook oldalára történt bejegyzésből a felperesre következtetni. A tanú vallomását értékelve ugyanakkor megállapítható, hogy a tanú a felperes állítását alátámasztó releváns tényekről nem tudott beszámolni.

Az tény, hogy az elsőfokú ítélet tanú 1 tanúval kapcsolatos ténymegállapítása nem pontos. A tanú valóban 2016. nyara óta - tehát a facebook bejegyzést követően - került a felperes alkalmazásába. Ez azonban a döntés szempontjából közömbös, mert a vallomása kirekesztése tekintetében annak van jelentősége, hogy a tanú meghallgatásakor a felperes alkalmazásában állt, ezért az elsőfokú bíróság az ő vallomását helyesen rekesztette ki a bizonyítékok köréből.

A döntés szempontjából lényeges, ezért mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy a per tárgyát képező közlés mennyiben vonatkoztatható a felperesre.

Az alperes facebook bejegyzésének a „lelkivilág”-ra utaló első mondata kétségtelenül részben **(tanú 2. neve)-re**, másrészt - nem direkt módon ugyan, de az elsőfokú bíróság által is helyesen megállapítottak szerint kikövetkeztethető módon - a felperesre vonatkozik. A bejegyzés alapján az állapítható meg, hogy az alperes megítélése szerint a felperes lelkivilága sötét. A bejegyzés második mondata azonban - az ítéletábra álláspontja szerint - kizárólag az alperes busszal kapcsolatos véleményét fejezi ki, nem utal a felperesre, reá nem vonatkoztatható. A kommentnek ez a része akként értelmezhető, hogy az alperesnek nem tetszik a busz annak sötét színe miatt, a gyászmenetre, és a sötét ügyletre történő utalásból nem következik az, hogy a felperes gyászmeneteket szervez - ezt a felperes sem állította -, mint ahogy az sem, hogy sötét ügyleteket bonyolítana.

Ennek megfelelően a továbbiakban az ítéletábra azt vizsgálta, sérti-e a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát az alperesnek az a mások előtt kifejezésre juttatott véleménye, hogy a felperesnek sötét a lelkivilága.

Az Alaptörvény IX. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Amint arra az Alkotmánybíróság több döntésében is rámutatott, minden egyes alkotmányos alapjog tekintetében - így a véleménynyilvánításhoz való jog

viszonylatában is - fontos kérdés, hogy azt lehet-e és milyen feltételekkel megszorítani, korlátozni, kollíziójuk esetén milyen szempontok alapján kell a prioritást meghatározni. A véleménynyilvánításhoz való jog esetében ez a kérdés kiemelt jelentőséget kap, mivel a szabadságjog a plurális, demokratikus társadalom alapvető értékei közé tartozik. Éppen ezért a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között, „anyajoga” az ún. kommunikációs alapjogoknak. Mindezekre figyelemmel a véleménynyilvánítás szabadságához való jog kivételesen, az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése értelmében csak akkor korlátozható, ha az mások emberi méltóságának megsértésével jár. Amint azt a Ptk. 2:44. §-ának alkotmányossági vizsgálatával összefüggésben az Alkotmánybíróság kifejtette a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában ([42] [43] [60] [62]), a véleménynyilvánítás jogának, a szólásszabadság gyakorlásának az emberi méltósághoz fűződő jog akkor lehet korlátja, ha a vitatott nyilatkozat, megnyilvánulás az érintett emberi státuszának megkérdőjelezéseként vetődik fel. A szólás- és véleménynyilvánítási szabadság emberi méltósággal való kapcsolódása nem minden esetben vezet az említett alapjogok korlátozására, mivel ebben az esetben a szólásszabadsághoz és véleménynyilvánításhoz fűződő jogok teljesen kiüresednének. Önmagában a kedvezőtlen kritika, értékítélet a szabad véleménynyilvánítás jogából következően a vélemény címzettjének becsületét nem csorbitja, feltéve, hogy kifejezőmódjában nem tekinthető indokolatlanul durvának, bántónak, megalázónak. Jelen ügyben az alperes által használt kifejezés (sötét lelkivilág) az alperesnek azt a véleményét fejezi ki, hogy a felperest negatív életszemlélet jellemzi, amely értékítélet kétségtelenül nem kedvező ugyan, de nem is lépi túl a véleménynyilvánítás szabadságának az Alaptörvény, illetve az Alkotmánybíróság által felállított határát, így nem alkalmas arra, hogy az a felperes emberi méltóságát, illetve becsületét sértse.

Miután a felperes nem bizonyította a jogalap fennálltát, alaptalan a sérelemdíj iránti igénye is.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési eljárási költségeinek megfizetésére, amelynek összegét az ítélet tábla - öt munkaóra figyelembevételével - a 30/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A feljegyzett 48 000 Ft fellebbezési eljárási illetéket - pervesztességére tekintettel - ugyancsak a felperes köteles viselni a Pp. 78. § (1) bekezdése és az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Szeged, 2017. március 28.

Dr. Szeghő Katalin sk. Dr. Tóth Gabriella sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró